

Viera v Ježiša je dosvedčovaná Duchom Svätým

Ako by sa dala definovať kresťanská viera? V Liste Hebrejom sa o viere môžeme dočítať aj toto: „Viera je základom toho, v čo dúfame, dôkazom toho, čo nevidíme (Hebr 11,1).

Pre nás veriacich sú Veľkonočné sviatky príhodnou príležitosťou zamyslieť sa nad tým, odkiaľ pochádza naša viera a čo jej dáva silu? Čo nás presvedčuje o vierohodnosti posolstva, ktoré Ježiš potvrdil svojou smrťou a zmŕtvychvstaním?

Evanjelium o neveriacom Tomášovi, ktoré asi každý z nás už dôverne pozná, veľa toho napovie. On ako jediný z učeníkov nebol spolu s ostatnými, keď sa im zjavil Ježiš. Tí ostatní, ktorí videli Ježiša ako Vzkrieseného a zároveň Ukrižovaného (prítomnosť rán na jeho tele), uverili v neho. Následným prejavom tejto viery je premena strachu a smútku na radosť. Je zaujímavé, že učeníci, naplnení radosťou zo stretnutia s Pánom, nedokázali túto svoju radosť a vieru odovzdať Tomášovi. Tomáš bol kritický muž a nechcel uveriť ničomu, čo sa vymyká „zdravému rozumu“. Tomášova nevera však v mnohom prispela jemu, ale aj našej viere. A my mu za ňu môžeme ďakovať! Aj my častokrát povieme Pánovi „Amen“ až vtedy, keď sa nám prejaví ako vierohodný. Takáto viera je plodná – dokáže preniesť celého človeka cez ťažké chvíle, v ktorých všetky iné vysvetlenia zlyhávajú.

Pán sa teda „špeciálne“ ukáže Tomášovi a doslova plní jeho podmienky, ktoré si dal. On však, pri stretnutí s Pánom, netrvá na týchto podmienkach. Stretnutie so živým Ježišom je tak silnou skúsenosťou, že odstraňuje všetky prekážky, ktoré si človek nastaví medzi sebou a Boha. Aj dnes sa takými prekážkami stretávame u ľudí. Sú pre nás zdrojom smútku a starostí, ako to vlastne s týmito ľuďmi nakoniec dopadne. Preto je potrebné, aby sme im sprostredkovali takéto stretnutie s Ježišom.

Ako sa to dá uskutočniť? Ako mám dnes sprostredkovať toto stretnutie s Ježišom? Na túto otázku dostávame odpoveď v dnešnú nedeľu, keď si vypočujeme Božie slovo. Udalosť Tomášovej nevery sa neustále v dejinách

opakuje. Je vždy živá, pretože nikto z nás, ani veriaci, nemá nikdy tak hlbokú vieru, aby vždy odolával nástrahám Zlého. Dnešný svet sa priam topí v nevere a ľahostajnosti. Neprestajne k nám doliehajú vety apoštola Tomáša v rôznych podobách. Stále sa opakuje: „Ak neuvidím, neuverím.“ Pre materialistických ľudí platí zásada: „Čo si nedokážem overiť svojimi zmyslami, to neexistuje. Verím v seba a verím tomu, čo vidím.“ Je to bezpochyby hrubý materializmus, ktorý je vo svojom názore krátkozraký, pretože my dnes predsa vieme, že existuje veľa vecí, ktoré si nemôžeme overiť alebo dokázať. Sú to len hypotézy a predpoklady, ktoré sú pravdivé a logické, ale často experimentálne nedokázateľné. Či už je to v oblasti jadrovej fyziky alebo astronómie a podobne. Svet je dnes veľmi zložitý a teoretický. Dnes už žiaden vedec nemôže povedať, že to, čo sa nedá zmyslami nahmatať a zistiť, neexistuje. A preto je medzi nami stále vysoké percento ľudí, ktorí žijú podľa zásady: „Čo nevidím, to neexistuje. Ak neuvidím, neuverím.“ Neuznávajú duchovný svet, neuznávajú ani Boha.

Vráťme sa ešte k apoštolovi Tomášovi a porovnajme si situáciu, v ktorej vyslovil svoju vetu nevery, so situáciou dnešnej doby, v ktorej ľudia opakujú jeho vetu. Keď apoštol zvestoval Tomášovi udalosť o Kristovom zmŕtvychvstaní, vtedy nebolo o čom premýšľať. Tomáš mal len jednu jedinou voľbu. Buď uverím alebo neuverím. A to preto, že zmŕtvychvstanie a Kristus žijúci v novej existencii boli ešte len čerstvou udalosťou. Veď ani mnohí Židia neverili vo vzkriesenie.

Ježiš nie je len historickou osobou, žijúcou pred dvoma tisícami rokov. Ježiš je predovšetkým hlavou mystického tela, ktorým je jeho Cirkev, a v ktorej je On neprestajne živý a zároveň žijúci uprostred nás. A taktiež aj my máme možnosť, ako apoštol Tomáš, padnúť pred ním na kolena a vyznať svoju vieru: „Pán môj a Boh môj!“ Kto dnes takto vyzná svoju vieru, aj o ňom platia Ježišove slová: „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili.“

**R: Oslavujme Pána,
lebo je dobrý,
lebo jeho milosrdenstvo
trvá naveky.**

1. Teraz nech hovorí Izrael, že Pán je dobrý, že jeho milosrdenstvo trvá naveky.
2. Teraz nech hovorí dom Áronov: jeho milosrdenstvo trvá naveky.
3. Teraz nech hovoria všetci bohobožní: jeho milosrdenstvo trvá naveky.
- R.
4. Pánova pravica mocne zasiahla,
Pánova pravica ma zdvihla.
5. Ja nezomriem, budem žiť a vyrozprávam skutky Pánove.
6. Prísne ma Pán potrestal, no nevydal ma smrti napospas.
- R.
7. Kameň, čo stavitelia zavrhli, stal sa kameňom uholným.
8. To sa stalo na pokyn Pána; vec v našich očiach obdivuhodná.
9. Toto je deň, ktorý učinil Pán, plesajme a radujme sa z neho.
- R.

Stretnutie Zmŕtvychvstalého s učeníkmi a o týždeň s Tomášom sú dve odlišné udalosti so spoločnou podstatou. Pri jednej dáva Ježiš učeníkom moc odpúšťať hriechy, pri druhej ponúka Tomášovi možnosť rukolapne sa presvedčiť o jeho vzkriesení. A nad všetkým paradox: keď sa Ježiš „po mnohých iných znameniach“ - ako píše evanjelista Ján - vznášal do neba, divil sa ich nevere. No napriek tomu ich poslal do celého sveta hlásať radostnú zvesť, krstiť a odpúšťať hriechy... Do poslednej chvíle Ježiš spolupracoval s ľudskou nedokonalosťou a s Božou mocou. Práve v tom je nielen veľký realizmus, ale pre nás aj veľké povzbudenie. V Božích plánoch to funguje opačne ako v ľudských podujatiach. Vo firme treba najskôr ukázať schopnosti, až potom vám zveria úlohu. V Cirkvi je najskôr poslanie, až jeho napĺňaním sa tvoria schopnosti, i keď sa nikdy nestanú dokonalé. „Päť chlebov a dve ryby“ ľudskej ochoty a prispenia požehnáva sám Boh a dokáže nimi pôsobiť na tisícové zástupy.

Jedinou prekážkou fungovania tejto „Božej logiky“ je ľudský hriech, odpojenosť od Boha. Preto Ježiš začína od najdôležitejšieho a ako prvú vec rieši problém hriechu. A znova berie najväčší diel na seba. Od nás čaká, len aby sme si ho priznali a vyznali, aby sme uznali, že sami sa hriechu nevieme zbaviť a okrem odpustenia potrebujeme aj Božiu pomoc.

Prešli veľkonočné sviatky a končí sa aj Veľkonočná oktáva. Ak neprinesli nič nové, znamená to, že sme došli len po prázdny hrob. Potiaľ siahla aj prvá tomášovská skúsenosť, v konštatovaní „Niet ho tu“. Namiesto toho, aby sme sa pýtali, kde teda je, prázdny hrob sme naplnili zdobenými vajčičkami a zajačikmi, korbáčmi a voňavkou. Nič proti zvykom, len sú daromné, ak sa vytratí ich pôvodná symbolika. Treba nám šibačku, ktorá nás preberie z náboženského kliše a dobrú spfšku vody milosti (a nielen na dievčatá), ktorá očisťuje od hriechu.

Bez pokánia a napojenia sa na životodarné prúdenie milosti zostane aj Veľká noc malou, bežnou nocou, po ktorej sa nič nemení. Len prázdny hrob na chvíľu prizdobíme závanom folklóru a dávnych tradícií. Nič sa nezmení, ak sa nezmeníme my. Tomáš v dnešnom evanjeliu sa zmenil. Tým ponúkol povzbudenie všetkým, čo zastali na povrchu dojmov, citov a hmatateľnej skúsenosti. Práve ich neúspešnosť a prázdnota sa môže stať odrazovým mostíkom k pravej viere. Tohtoročná Veľká noc i jej oktáva sa práve končí. No veľkonočná výzva práve zaznieva. Cez pokánie k stretnutiu so Vzkrieseným.

MARIÁN GAVENDA

- *V nedeľu 18. apríla 2010 sa po skončení svätej omše o 9,15 hod. uskutoční stretnutie rodičov prvoprijímajúcich detí. Je potrebné, aby sa tohto stretnutia zúčastnil aspoň jeden z rodičov.*
- *Budúcu nedeľu sa uskutoční pravidelná mesačná zbierka pre potreby farnosti. Za vaše milodary: „Pán Boh zaplať!“*

Dňa 13. apríla 2010 si pripomínáme 60. výročie od Akcie K (zatváranie kláštorov). V tento pamätný deň tvrdého zásahu totalitnej vládnej moci v Československu voči rehoľníkom pozývajú laici a členovia zasväteného života všetkých veriacich ku krátkej pobožnosti v chrámoch. V spoločnej modlitbe sa aj v našom chráme v utorok spojíme presne od 20:55 hod. do 21:15 hod., aby sme si zvončením zvonov (od 20:58 do 21:01), modlitbou a tichou adoráciou pripomenuli toto smutné výročie.

Sväte omše v 2. Veľkonočnom týždni (C)

12.IV. pondelok

18.00 *Za dobrodincov a ich rodiny*

13.IV. utorok

18.00 *Za + Máriu Kerákovu (30 deň)*

14.IV. streda

18.00 *Za + z rodiny*

20.55 *Adorácia*

15.IV. štvrtok

18.00 *Za + Štefana Kordoša, zaťa Jozefa a rodičov*

16.IV. piatok

18.00 *Za + Štefana Neščáka (10 výr.), otca Štefana a starých rodičov*

17.IV. sobota

7.00 *nebude*

Upratovanie kostola č.d. 176 - 202

18.IV. 3.Veľkonočná nedeľa (C)

8.00 *Za + Jozefa a Máriu Valovičových a dcéry*

Lektori: Jelinková, Hrdlovičová

9.15 *Za farníkov*

Lektori: Jurišová, Kuric

14.00 *Pobožnosť k Božiemu milosrdenstvu*

Liturgický kalendár

12.IV. pondelok	sv.Július I., pápež, sv.Jozef Moscati, lekár
13.IV. utorok	sv.Martin I., pápež, mučeník, bl.Ida, panna
14.IV. streda	sv.Lidvina, panna
15.IV. štvrtok	sv.Teodor, bl.Damián de Veuster, kňaz
16.IV. piatok	sv.Galina, mučenica.
17.IV. sobota	sv.Rudolf, mučeník,bl.Katarína Tekakwuiha, panna

Slovo na dnes

Anjel

DELENIA

Len vtedy okúsime, čo znamená byť plný života, keď sa podelíme o tento zážitok. Prejavená radosť - dvojnásobná radosť. Prejavená bolesť - polovičná bolesť. V našej duši máme my ľudia vždy kúsok z niekoho druhého. Naša duša presahuje naše telo. Komunikuje s inými dušami. V nej sme spriahnutí s ľuďmi v našej blízkosti. A naša duša má podiel na Bohu. Patrí k nášmu bytiu, že sa o svoj život delíme s inými. Začína to tým, že sa s inými delíme o priestor, v ktorom žijeme. Nežiješ sám vo svojom dome. Delíš sa o ten priestor s inými, ktorých ustavične nachádzaš. Anjel delenia ťa chce priviesť k tomu, aby si sa delil o svoj čas s inými. Keď chceš mať svoj čas iba pre seba, časom sa začneš nudiť. Čas, ktorý máš pre seba, bude plný života len vtedy, keď ho budeš prežívať spolu s Bohom. Inak by si sa predsa točil len okolo seba. Narcistické vychutnávanie seba samého sa raz zmení na bezduchý pôžitok. Keď sa o svoj čas delíš s inými, veľmi často pocítiš, že je to zmysluplne strávený čas. Niekedy si myslíš, že máš toho ešte toľko na práci. Potrebuješ čas pre seba. Pravdaže, potrebuješ dosť času aj pre seba. No musíš si vždy nájsť aj čas, ktorý budeš tráviť s inými. Keď tráviš svoj čas s bratom alebo so sestrou, hoci vlastne nemáš vôbec čas, môžeš sa niekedy cítiť obdarený. Zažiješ, ako ťa čas strávený s nimi naplní novými myšlienkami a novou chuťou do života.

K deleniu patrí aj to, že sa navzájom delíme aj o materiálne veci. Vlastníctvo môže izolovať. Kto si iba stráži svoj majetok, musí sa odrezať od okolitého sveta. Či je komunita ochotná tráviť spolu život, prejavuje sa práve v tom, či sú jednotlivci ochotní podeliť sa aj o svoje peniaze. Keď nikto nedovolí ostatným nahliadnuť do svojich finančných pomerov keď každý zo všetkých síl bráni svoj súkromný majetok, potom sa vzdialenosť medzi ľuďmi stále zväčšuje. Sociálne napätie vzniká preto, že bohatí chcú mať svoj majetok iba pre seba, a nie sú ochotní podeliť sa o materiálne veci s chudobnými. To platí aj o celých národoch. Vojny vznikajú vždy vtedy, keď sa národy obohacujú na úkor druhých. Chudobní si potom chcú vynútiť, aby sa zámožní podelili s nimi o svoje bohatstvo.

Poznám skupiny, v ktorých má každý strach, že niekto iný by mohol zneužiť myšlienku, ktorú on vysloví. Takto sa ľudia o podstatných veciach vôbec nerozprávajú. Ostávajú iba na povrchu. Ľudia nie sú ochotní podeliť sa o svoje myšlienky s druhými. No len keď si vymieňame a delíme sa o svoje myšlienky, môžu vzniknúť nové myšlienky, a prostredníctvom vzájomnej výmeny sa obohatíme o nové myšlienky. Mali by sme sa podeliť aj o svoje duchovné zážitky. Len tak ich budú môcť aj iní zúročiť. Keď sedíme na svojich zážitkoch a skúsenostiach ako žaba na prameni, nemôžeme si ich s vďakou vychutnávať. Uzatvárame sa do seba a izolujeme sa zo strachu, že aj iní by mohli z našich zážitkov a skúseností niečo mať.

Anjel delenia by ti chcel dodať odvahu podeliť sa o svoj život s inými ľuďmi. Potom nadobudneš obšľastňujúcu skúsenosť, že tvoja ochota podeliť sa bude bohato odmenená. Keď si ochotný podeliť sa, aj iní sa podelia o svoj život s tebou. Máš podiel na mnohorakosti a bohatstve ľudí. No anjel delenia by ti chcel taktiež ukázať, že sám Boh je ochotný podeliť sa s tebou o svoj Boží život. Boh zostúpil na Zem v Ježišovi Kristovi, aby sa s nami ľuďmi podelil o svoje Božstvo. Liturgia ospevuje veľkolepú výmenu, ktorú s nami urobil Boh: „Boh sa stane človekom, aby sa človek mohol stať Bohom.“

Anselm Grün „Anjeli pre život“

Stretli sme ťa

Zmŕtvychvstalý Pane, Ježišu Kriste,
Ty si sa so svojimi učeníkmi stále stretával
aj po zmŕtvychvstaní.
Pridal si sa k emauzským učeníkom,
ktorí boli na úteku pred sebou
a svojim sklamaním.
Hovoril si k nim tak,
že sa im rozhorelo srdce.
Lámal si s nimi chlieb
a oni ťa spoznali.

Aj so mnou sa chceš ako Zmŕtvychvstalý
stretnúť v každej Eucharistii.
Prichádzaš v nej medzi nás,
lámeš nám chlieb,
aby sa aj nám otvorili oči
a my sme ťa spoznali.

Navštívil si učeníkov ich márnosti
na Genezaretskom jazere uprostred noci.
Celú noc pracovali nadarmo.
Stál si na brehu a prihovoril si sa im.
Keď sa ich siete odrazu naplnili, učeník, ktorého si
miloval, ťa spoznal:
„To je Pán!“ (Jn 21,7)

Si so mnou aj uprostred všedného dňa,
pri práci v kancelárii,
na rokovaníach s inými,
pri spoločných obedoch.
Otvor mi oči,
aby som ťa spoznal vo všetkom, čo robím.
Vtedy premeníš márnú noc na jasné ráno,
osamelosť a sivú všednosť na zážitok
z tvojej láskavej blízkosti.
Stretol si sa s neveriacim Tomášom.
Poznáš aj moje pochybnosti keď rozmýšľam.
Či moja viera nieje založená na výmysloch.
Vstúp do mojich pochybností a zjav sa mi.
Dotkni sa ma svojím slovom,
aby som sa odvážil dotknúť sa ťa
a opakovať Tomášove slová:
„Pán môj a Boh môj.“ (Jn 20,28)
Daj, nech ako Tomáš padnem v neistote
na kolená pred tebou v adorácii:
Ty si skutočne môj Pán a môj Boh. Ty si skutočne vstal
z mŕtvych a zachrániš aj mňa. Amen.

„Anselm Grün „Daruj mi široké srdce-modlitby“

NEZABUDNUTEĽNA JAZDA Pavel, môj kamarát zo školy, dostal od svojho brata nové auto. Keď ním raz prišiel do práce, šiel práve okolo akýsi šarvanec. Zastavil sa a obzeral si ho. „Je to vaše auto, pane?“ spýtal sa.

„Áno, dostal som ho od brata“, prikývol Pavel.

Chlapec zostal ohromený. „Váš brat vám dal také auto? Váš toto auto naozaj nič nestálo? Ani halier? Páni, chcel by som...“

Zaváhal. Pavel vedel, čo chcel povedať - tiež by som chcel mať takého brata. Ale to, čo po chvíli dopovedal chlapec, Pavla úplne šokovalo. „Chcel by som,“ pokračoval, „aby som tiež mohol byť takým bratom“.

Pavel pozrel udivene na chlapca a bez rozmýšľania sa ho spýtal: „Chcel by si sa odviezť na mojom aute?“

„Veľmi rád“, odpovedal.

Po krátkej jazde sa chlapec otočil a so žiariacimi očami povedal: „Pane, boli by ste taký dobrý a zašli by ste pred náš dom?“

Pavel sa trochu pousmial. Myslel si, že vie, o čo tomuto šarvancovi ide. Chcel ukázať susedom, na akom aute sa vozil. Ale Pavel sa opäť mylil.

„Mohli by ste zastaviť pri tých dvoch schodíkoch?“ spýtal sa chlapec.

Vyskočil z auta a vybehol hore schodmi. Zakrátko Pavel počul, že sa vracia. Neponáhľal sa, pretože niesol svojho malého, obrnou postihnutého brata. Posadil ho na najnižší schodík a ukázal na auto.

„To je to auto, o ktorom som ti hovoril. Dostal ho od svojho brata a jeho to nestálo nič, ani jediný halier. Raz ti aj ja dám také auto, na ktorom sa budeš môcť voziť a obzerať si všetko to pekné, o čom ti teraz hovorím.“

Pavel vystúpil, vzal malého chlapca a položil ho na predné sedadlo svojho auta. Šťastím žiariaci starší brat si sadol vedľa neho. Pre tých troch sa začala nezabudnuteľná jazda.

Vtedy Pavel zistil, čo mal Ježiš na mysli, keď povedal:

„Blahoslavenejšie je dávať ako prijímať.“

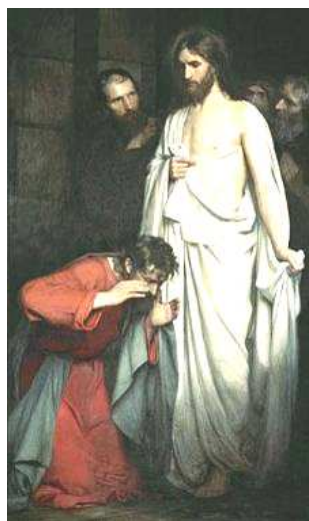
Jedným z najväčších zadostučinení tohto života je, že nikto nemôže úprimne pomôcť inému človeku bez toho, aby pritom nepomohol sám sebe.

Kaliph Waldo Emerson

Lectio divina Pán môj a Boh môj

Jn 20,19-31

¹⁹V ten istý prvý deň týždňa večer, keď boli učeníci zo strachu pred Židmi za zavretými dverami, prišiel Ježiš, stal si doprostred a povedal im: Pokoj vám! ²⁰Keď to povedal, ukázal im ruky a bok. Učeníci sa zaradovali, keď videli Pána. ²¹Ježiš im znova povedal: Pokoj vám! Ako mňa poslal Otec, tak ja posielam vás. ²²A keď to povedal, dýchol na nich a povedal im: Prijmite Ducha Svätého. ²³Tým, ktorým odpustíte hriechy, budú im odpustené, tým, ktorým zadržíte, budú zadržané. ²⁴Tomáš, jeden z Dvanástich, nazývaný Didymos, nebol s nimi, keď prišiel Ježiš. ²⁵Ostatní učeníci mu teda povedali: Videli sme Pána! Ale on im odpovedal: Pokiaľ neuvidím na jeho rukách stopy po klincoch, ak nevlážim prst do rán po klincoch a

nevlážim svoju ruku do jeho boku, neuverím. ²⁶Po ôsmich dňoch boli učeníci zasa vnútri a Tomáš bol s nimi. Hoci dvere boli zatvorené, Ježiš prišiel, postavil sa do stredu a povedal: Pokoj vám! ²⁷Potom povedal Tomášovi: Daj si sem prst a pozri si moje ruky! Daj sem ruku a vlož ju do môjho boku! A nebud neveriaci, ale veriaci! ²⁸Tomáš mu odpovedal: Pán môj a Boh môj! ²⁹Ježiš mu povedal: Uveril si, pretože si ma videl. Blahoslavení, ktorí nevideli, a uverili. ³⁰Ježiš urobil pred očami svojich učeníkov ešte mnoho ďalších znamení, ktoré nie sú zapísané v tejto knihe. ³¹No tieto sú zapísané preto, aby ste verili, že Ježiš je Mesiáš, Boží Syn, a aby ste vierou mali život v jeho mene.

Ďalšie čítania: Sk 5,12-16; Ž 118,2-4.22-27; Zj 1,9-13.17-19

1 ČÍTANIE:

Ján nás opäť privádza k učeníkom, ktorí sú zo strachu pred Židmi zhromaždení za zatvorenými dverami, a tak sa delí s nami o drahocenné stretnutie so vzkrieseným Kristom. Medzi kresťanmi žijúcimi v Jeruzaleme kolovalo množstvo podobných záznamov o udalostiach Ježišovej smrti aj po jeho smrti. Evanjelisti použili vo svojom učení tie isté rozprávania.

Dnes pozorujeme Ježišovo stretnutie s učeníkmi v nedeľu. Ježiš sa objavuje odrazu a učeníci sú preradostení. Ježiš ich potom posielal, aby hlásali evanjelium, dáva im moc odpúšťať hriechy a vdýchne na nich Ducha Svätého.

Nanešťastie, jeden z dvanástich učeníkov, Tomáš, tam nebol, aby sa s nimi delil o tento zážitok. Keď mu ostatní povedali, že videli živého Pána Ježiša, neveril im. Skôr drzo vyhlasuje, že uverí len vtedy, keď sa bude môcť dotknúť jaziev po klincoch v Ježišových rukách a vložiť ruku do rany v jeho boku.

Spoločenstvo sa stretáva opäť nasledujúcu nedeľu. Tentokrát sa už Tomáš medzi nimi nachádza. Pán sa objaví a pozdraví ich. Šokujúce je, že vyzve Tomáša, aby vyskúšal jeho rany a vložil prsty do jeho roztrhaných rúk a celú ruku do diery v jeho boku.

Po tom, čo je Tomáš konfrontovaný s nespochybniteľnou realitou, je dojatý a vyhlasuje, že Ježiš je jeho Pán a Boh.

Vyznáva vieru, pretože uvidel vzkrieseného Krista. Ježiš sa pozerá do budúcnosti na tých, ktorí prídu po ňom a uveria bez toho, že by ho museli fyzicky vidieť.

2 MEDITÁCIA:

Predstavme si radosť a vzrušenie, ktoré museli pociťovať učeníci, keď uvideli vzkrieseného Ježiša.

Tomášova viera sa roznieťala potom, čo uvidel vzkrieseného Pána. Veríme, alebo hľadáme ďalšie dôkazy predtým, ako prijmeme Ježiša ako svojho živého Pána?

Ježiš povedal svojim učeníkom: „Pokoj vám!“ Uvažujme o dôležitosti týchto uistujúcich a upokojujúcich slov.

3 MODLITBA:

„Pán môj a Boh môj!“ Toto bolo Tomášovo vyznanie viery. Je to jednoduchá, ale veľmi hlboká modlitba. Môžeme ju spraviť svojou vlastnou modlitbou a modliť sa ju v tomto nadchádzajúcom týždni. Buďme otvorení Bohu, ktorý k nám hovorí, keď sami vyznávame vieru a dôveru v neho.

4 KONTEMPLÁCIA:

Pokračujeme v oslave Ježišovho vzkriesenia. Uvažujme nad veršami Ž 118: „Nech povedia tí, čo sa boja Hospodina: Jeho milosrdenstvo trvá naveky.“ (verš 4) Kameň, ktorý staviteľia zavrhl, stal sa uholným kameňom. Stalo sa to na pokyn Hospodina: je to vec v našich očiach obdivuhodná. Toto je deň, ktorý učinil Hospodin, plesajme a radujme sa v ňom!“ (verše 22-24)

www.fara.sk/vistuk/

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku